

แนวทางการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย

The development of Criteria Assesses Management the Standard Quality of the Muay Thai camps

ธัญลักษณ์ หงษ์โต (Thanyalak Hongto)¹

ธีระวัฒน์ จันทิก (Thirawat Chantuk)²

พิทักษ์ ศิริวงศ์ (Phitak Siriwong)³

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Ph.D. Candidate, Doctor of Philosophy Program in Management

^{2,3} รองศาสตราจารย์ ดร., ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

Assoc. Prof. Dr., Faculty of Management Science, Silpakorn University Phetchaburi IT Campus

E-mail : asport_335@hotmail.com

Received: 14 November 2018

Revised: 19 December 2018

Accepted: 25 December 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทยและพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research : EDFR) ด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิจัยเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการวิจัยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และการสังเคราะห์เอกสาร จากนั้นนำประเด็นที่ได้สร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน เรื่ององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยในการนำมาเป็นเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย

ผลการวิจัยพบว่า แนวโน้มขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยในประเด็นแนวทางการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก 15 องค์ประกอบย่อย (FS2PHE) ได้แก่ 1) ด้านการจัดการทางการเงิน มี 2 องค์ประกอบย่อยคือ การวางแผนทางการเงินของค่ายมวย และการจัดการผลประโยชน์ของนักมวย 2) ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ชัยลักษณ์ หงษ์โต, ชีระวัฒน์ จันทิก และพิทักษ์ ศิริวงศ์

ความสะดวก มี 3 องค์ประกอบย่อยคือ ลักษณะอาคารและการสุขาภิบาล อุปกรณ์เฉพาะค่ายมวยและอุปกรณ์เสริม 3) ด้านความสามารถเชิงกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ มี 2 องค์ประกอบย่อย คือ การจัดทำกลยุทธ์ และการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ 4) ด้านการบริการมี 2 องค์ประกอบย่อย คือ บริการหลักสูตร และการให้บริการ 5) ด้านบุคลากรประจำค่ายมวยไทยมี 2 องค์ประกอบย่อย คือ หัวหน้าค่าย/ผู้จัดการค่ายมวย และผู้ฝึกสอน/ครูมวย 6) ด้านคุณธรรมจริยธรรม มี 2 องค์ประกอบย่อยคือ ระดับค่ายมวยและระดับบุคคล 7) ด้านการยศาสตร์ มี 2 องค์ประกอบย่อยคือความพร้อมมาตรการฉุกเฉิน และอุปกรณ์ปฐมพยาบาล

คำสำคัญ : เกณฑ์การประเมิน, การจัดการคุณภาพมาตรฐาน, ค่ายมวยไทย

Abstract

This research aims to study the trends of the main components and sub-components of the standard quality management criteria of Muay Thai camps and development of criteria assesses management the standard quality of the Muay Thai camps. Using Ethnographic Delphi Futures Research techniques by applying document research technique and in-depth interview. This documentary research explored the related concepts and theories and then the issues that have created a questionnaire by interviewing 17 experts. Main elements and sub-elements of criteria assess management the standard quality of Muay Thai camp.

The results showed that the trends of the main components and sub-components of the standard quality management criteria of Muay Thai camps Consist of 7 principle components and 15 subcomponents(FS2PHE); 1) Financial Management added was consisted of 2 subcomponents which were Financial Planning and Management of the benefits of boxers. 2) Facility Planning was consisted of 3 subcomponents including Characteristics of buildings and sanitation, specifically equipment in the boxing camp and accessory.3) Strategic Capability and Leadership was consisted of 2 subcomponents including Strategic Planning and Bring the strategy into action. 4) Service quality was consisted of 2 subcomponents including Course Services and service.5) People Management was consisted of 2 subcomponents including Camp leader or manager and Trainer. 6) Honesty and Integrity was consisted of 2 subcomponents including Organization level and Individual level.7) Ergonomics was consisted of 2 subcomponents including Readiness and emergency measures and First aid equipment.

Keywords : Evaluation Criteria, The standard quality, Muay Thai camps

บทนำ

จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน สร้างความแตกต่างในทุกมิติจากอดีตอย่างรวดเร็วและสิ้นเชิง จนยากที่จะคาดการณ์ได้ว่าการบริหารจัดการองค์การ (Organizations and Management) ในอนาคตนั้นจะมีรูปแบบเป็นอย่างไร (วาสนา ศรีอัครลาภ และจิราวรรณ คงคล้าย, 2559) การบริหารจัดการธุรกิจต่าง ๆ ที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารจัดการเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาและเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Grose, V. L., 1987) ทำให้ทิศทางการพัฒนาประเทศเป็นไปตามกลไกการเคลื่อนไหวของโลกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12, 2558) องค์การจึงต้องเตรียมความพร้อมทั้งคนและระบบให้มีศักยภาพในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์ และพร้อมสร้างภูมิคุ้มกันให้ทุกภาคส่วน (อารีย์ นัยพินิจ และคณะ, 2557) และวิธีการรับมืออย่างหนึ่งของรัฐบาลคือการพัฒนาทักษะของประเทศไทยเพราะเป็นการพัฒนาคุณภาพของคนทั้งประเทศทั้งคุณภาพชีวิตที่ดี สุขภาพที่แข็งแกร่งการปลูกฝังความมีน้ำใจ นักกีฬาสร้างค่านิยมของคนในชาติสร้างอาชีพรวมถึงพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดย (แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6, 2560-2564) เป็นการทุกภาคส่วนทั้งในเชิงกีฬาเพื่อการอาชีพ กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อสุขภาพในอนาคต (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554)

เป็นที่ประจักษ์แล้วว่ากีฬามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การท่องเที่ยวรวมถึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพ (Oloyede Akinsanmi and Fajembola Nathaniel, 2012) เมื่อกล่าวถึงกีฬาที่กำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบันคงหนีไม่พ้นกีฬามวยไทย กีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของชนชาติไทยที่มีรูปแบบและจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมการดำรงชีวิตของคนไทย เพราะลึกลงไปในท่าในการต่อสู้ ป้องกันตัว ความคล่องแคล่วว่องไวในการใช้ร่างกายเป็นสิ่งป้องกันตัว และในเวลาเดียวกันก็ใช้ร่างกายในการออกอาวุธทำลายคู่ต่อสู้ ซึ่งนับได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ที่มีอยู่เฉพาะในรูปแบบของมวยไทย (แปลก พนาธิกุล, 2537) มาตั้งแต่โบราณกาลโดยจุดกำเนิดของกีฬามวยไทยมาจากการดำรงชีวิตในสมัยโบราณที่ต้องต่อสู้กับภัยธรรมชาติ (Tony D. Myers et.al., 2006) มีการฝึกหัดฝึกซ้อมในสำนักมวยโดยมีครูมวยที่มีชื่อเสียง เมื่อครั้งยามศึกสงครามเพื่อให้การรบมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง, 2522)

อย่างไรก็ตาม กีฬามวยไทยในอดีตถูกมองว่าเป็นกีฬาของคนชนชั้นล่าง เป็นนักเลง หรือนักพนันที่สนใจในกีฬาชนิดนี้ (สัญญา รัตนไพวงศ์ และธัญลักษณ์ หงษ์โต, 2560) และนักมวยส่วนใหญ่มาจาก ชาวนา ชาวไร่ มีฐานะยากจน (พัชรินทร์ ยาพิมาย, 2542) แต่เมื่อเวลาผ่านไปกีฬามวยไทยถือได้ว่าเป็นกีฬาอาชีพและความบันเทิงที่มีผู้คนสนใจทั้งนักพนัน ผู้ที่ชื่นชอบกีฬาการต่อสู้ และชาวต่างชาติที่ชื่นชอบศิลปะการใช้ร่างกายในการต่อสู้ (ศุภศักดิ์ เภาประเสริฐวงศ์, 2557) ค่ายมวยไทยในปัจจุบันมีทั้งมวยไทยอาชีพและ

ชัยลักษณ์ หงษ์โต, ชีระวัฒน์ จันทิก และพิทักษ์ ศิริวงศ์

ให้บริการแก่ผู้ที่สนใจกีฬามวยไทยเพื่อสุขภาพและศึกษาศิลปะการต่อสู้ ค่ายมวยไทยจึงต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงต้องรักษาเอกลักษณ์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชนชาติไทยที่เกิดจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทยและสืบทอดวัฒนธรรมมวยไทยที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์การผสมผสานสามัคคีและปัญญาในการต่อสู้ (สนอง คุณมี, 2549)

อย่างไรก็ตาม กีฬามวยไทยเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติโดยการเผยแพร่ ศิลปะมวยไทยในต่างประเทศซึ่งได้เกิดขึ้นมาตั้งแต่สมัย พ.ศ. 2469 โดยนายเจือ จักมุกข์ และนายวัลลภ ธนศิริ (สารานุกรมไทย, 2561) ได้รับความสนใจและมีอิทธิพลต่อชาวต่างชาติในการเข้าชมการแข่งขัน (Guttmann, 1986) เป็นจำนวนมากและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก (สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย, 2559) รวมถึงการเข้ามาเรียนมวยไทยอย่างจริงจังของชาวต่างชาติโดยมีความคาดหวังค่อนข้างกับค่ายมวยไทยในประเทศไทยที่เป็นศาสตร์ต้นกำเนิดของมวยไทย (เดชิตา ไชยอ่อน และชีระวัฒน์ จันทิก, 2015) โดยความท้าทายในการพัฒนามวยไทยอาชีพในอนาคตสู่การเป็นกีฬาสีที่มีความยั่งยืนต้องได้รับการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ (อนุวัฒน์ ถืออยู่, 2554) เพราะในปัจจุบันธุรกิจค่ายมวยไทยมีอยู่จำนวนมากแต่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน (รายาจิต เต็งกูสุตย์มาน และคณะ, 2554) ยังขาดทิศทางการบริหารอย่างมืออาชีพและสร้างคุณภาพมาตรฐานเดียวกัน (ชัยญ์ธวัช เหมทานนท์ และพิทักษ์ ศิริวงศ์, 2016) รวมถึงปัญหาด้านผู้ฝึกสอนที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างแท้จริง (สัญญา รัตนไพวงศ์ และชัยลักษณ์ หงษ์โต, 2560) และปัญหาภายในค่ายมวยในเรื่องของอุปกรณ์การฝึกซ้อม ไม่ได้มาตรฐาน ระบบการประชาสัมพันธ์ขาดประสิทธิภาพ (วุฒินันท์ สังข์อ่อง, 2555) อีกทั้งความอ่อนแอในการบริหารค่ายมวยในด้านเงินทุน ด้านบุคลากร (วินัย พูลศรี, 2554) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนรู้มวยไทยภาษาในการสื่อสารสำหรับการให้บริการแก่ชาวต่างชาติ ตลอดจนการบริหารจัดการด้านการสอนมวยไทยเชิงธุรกิจเครือข่ายธุรกิจจากระบบการเชื่อมโยงขาดบุคลากรที่ (ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และคมกริช เชาวน์พานิช, 2557) รวมถึงการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติและค่ายมวยส่วนใหญ่ยังไม่ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 รวมถึงรายได้นักมวยไม่เพียงพอ (วิสุทธิ์ ทิพย์พงษ์, 2544) ปัญหาด้านสุขภาพและมาตรการฉุกเฉิน (พรพิมล เขวงศักดิ์โสภาคย์, 2554)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยให้ความสำคัญในการพัฒนาการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทยด้านองค์ประกอบของเกณฑ์อันจะนำมาซึ่งการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอย่างยั่งยืนและเป็นมาตรฐานสากล (ชีระวัฒน์ จันทิก และเสรี ชัดเข้ม, 2557) และตอบสนองความต้องการความคาดหวังของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของค่ายมวยไทยและคุณภาพในการให้บริการที่ดีมีการปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่องก่อให้เกิดประสิทธิภาพความเชี่ยวชาญด้านการมวย ควบคุมคุณภาพให้มีมาตรฐาน (Kritikos, K., 2013) จึงสนใจพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย โดยเกณฑ์ดังกล่าวจะพัฒนาขึ้นจากการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยเทคนิคการวิจัยอนาคต (Ethnographic Delphi Futures Research : EDFR) เพื่อสรุปเป็นเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย

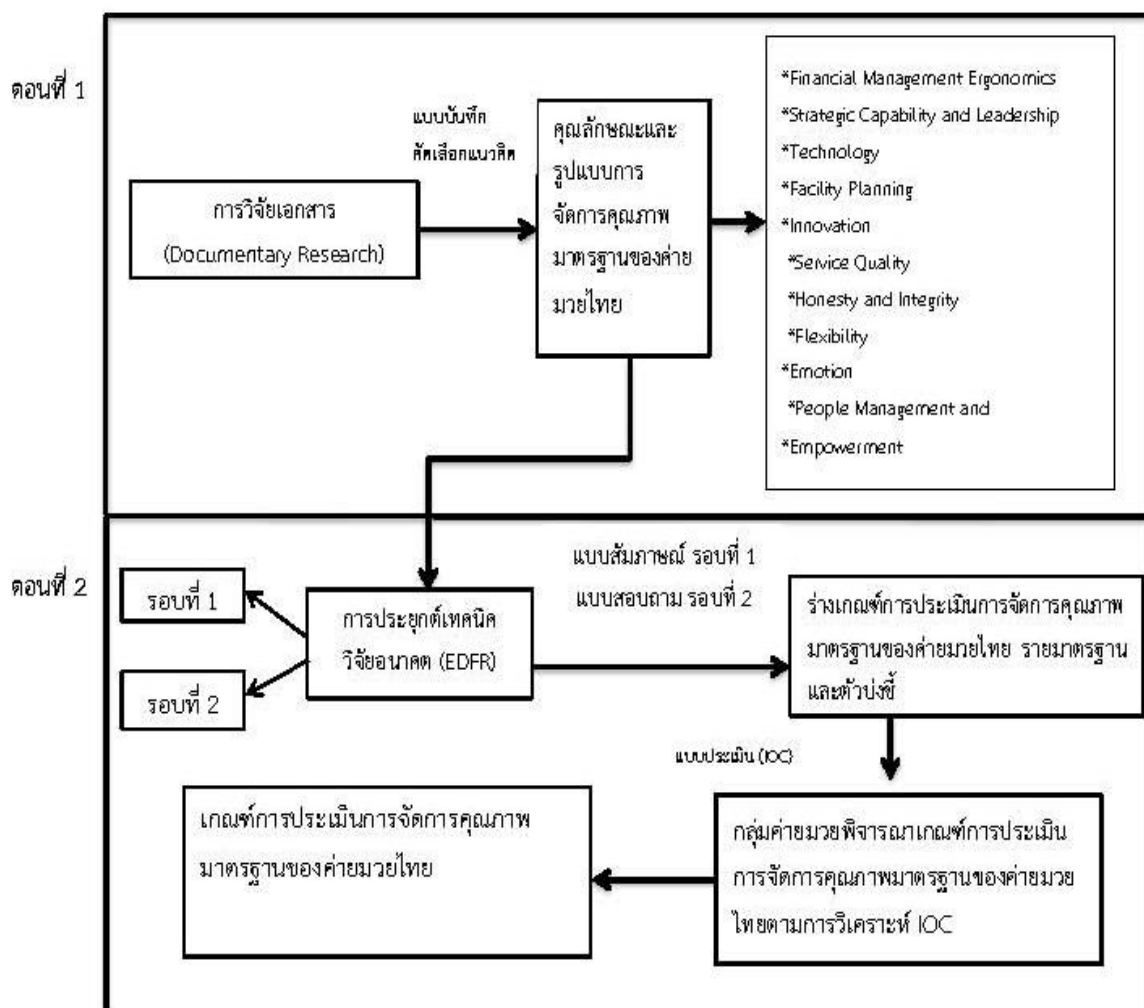
โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน เพื่อพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย ให้มีความสมบูรณ์และเกิดความเหมาะสมในการใช้ประเมินคุณภาพการจัดการค่ายมวยไทยในเชิงปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย
2. เพื่อพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษานี้ ได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การทำวิจัยเอกสารเพื่อกำหนดขอบเขตของคุณลักษณะและรูปแบบการจัดการคุณภาพมาตรฐานค่ายมวยไทย ตอนที่ 2 เป็นการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวย ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทยตามกรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ได้แบ่งการวิจัยเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เริ่มจากการทำวิจัยเอกสารเพื่อกำหนดขอบเขตของคุณลักษณะและรูปแบบการจัดการคุณภาพมาตรฐานค้าขายมวยไทย โดยการคัดเลือกและการวิเคราะห์เอกสารผลการวิจัย บทความวิจัย บทความวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นการกำหนดแนวคิดพื้นฐานขององค์ประกอบและแนวทางในการพัฒนาการจัดการคุณภาพของค้าขายมวยไทยให้ได้มาตรฐาน

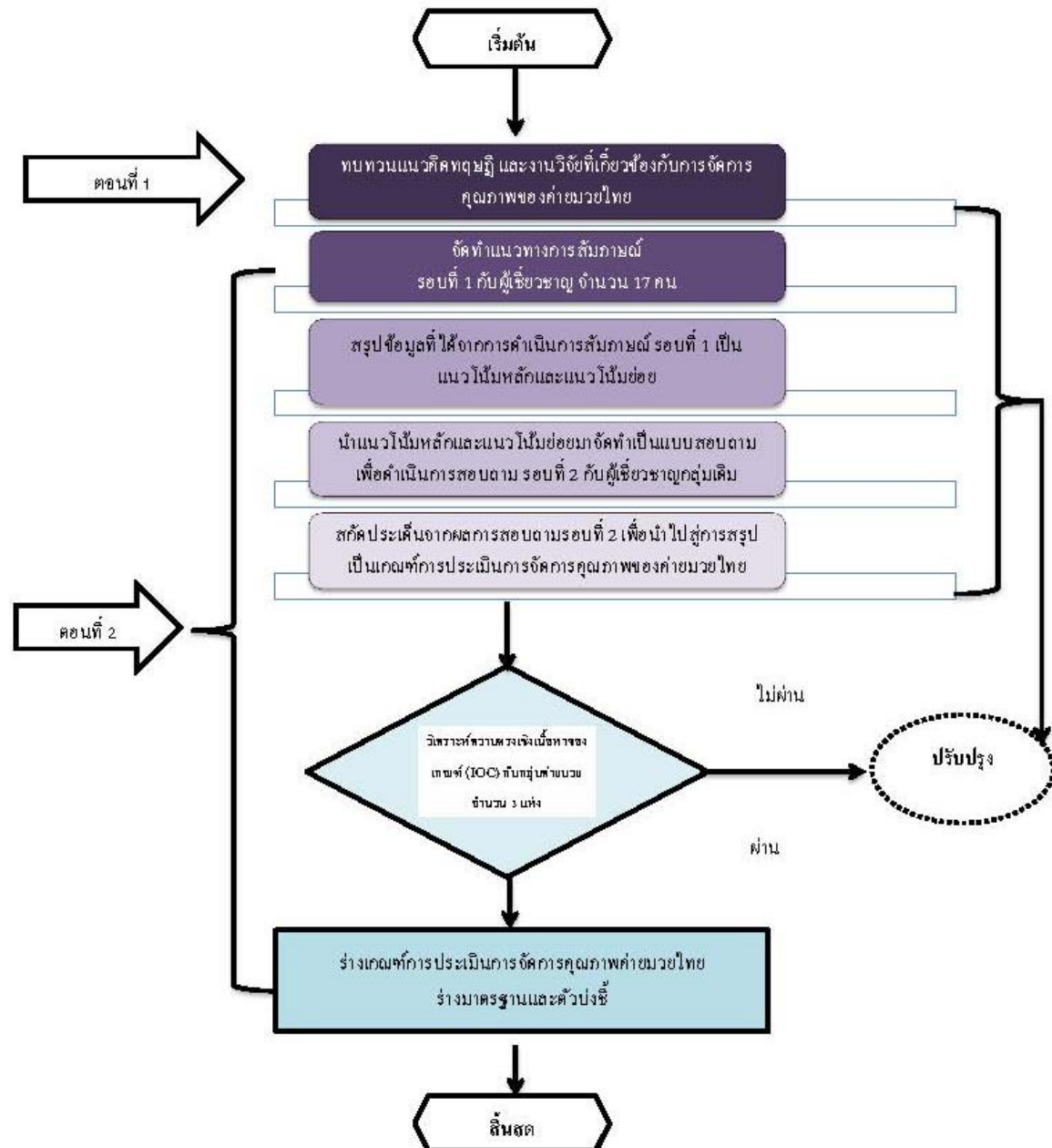
ตอนที่ 2 เทคนิควิจัยอนาคต (EDFR รอบที่ 1 และรอบที่ 2) หลังจากได้แนวโน้มหลักและแนวโน้มย่อยด้านการจัดการคุณภาพค้ามาตรฐานของค้าขายมวยไทยแล้วผู้วิจัยเลือกใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต EDFR เพื่อหาขั้นตอนของแนวโน้มในการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค้าขายมวยไทย ที่จะนำไปเป็นองค์ประกอบในเกณฑ์การประเมิน โดยกำหนดผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิความรู้และประสบการณ์เฉพาะ

ทางด้านการจัดการค้ามวยไทย ด้วยเทคนิคการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในคณะกรรมการกีฬามวย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กลุ่มนักวิชาการและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย กลุ่มผู้บริหารค้ามวยที่ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 และเป็นค้ามวยที่เป็นแชมป์ประจำเวทีมาตรฐาน จำนวน 17 คน โดยแบ่งตามกลุ่มดังนี้ กลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการกีฬามวย จำนวน 6 คน กลุ่มนักวิชาการและคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย จำนวน 6 คน และกลุ่มผู้บริหารค้ามวยที่ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 และเป็นค้ามวยที่เคยได้รับเข็มขัดแชมป์จากเวทีมาตรฐาน จำนวน 5 คน จากนั้นสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อดำเนินการวิจัยในขั้นตอน (EDFR รอบที่ 1) หลังจากนั้นได้ดำเนินการพัฒนาแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย ตามเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR รอบที่ 2 ซึ่งเป็นรอบที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่าองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด

EDFR ในรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างจากการเก็บข้อมูลรอบที่ 1 มาเสนอให้กับผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม หลังจากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range : IR) และค่ามัธยฐาน (Median : MD) การพิจารณาคัดเลือกแนวโน้มหลักและแนวโน้มย่อย ที่มีโอกาสพัฒนาเป็นเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพของค้ามวยไทย ในส่วนของมาตรฐานและตัวบ่งชี้จากผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนนี้ คือประเด็นที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป และประเด็นที่มีความสอดคล้องกันของความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่าพิสัยควอไทล์ไม่เกิน 1.5 ทั้งนี้ได้ใช้สถิติพรรณนา (Description Statistics) มาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลในขั้นตอนของการสัมภาษณ์ในรอบที่ 1 และการสอบถามในรอบที่ 2 และสกัดประเด็นจากแบบสอบถามร่างเป็นเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค้ามวยไทย

จากนั้นจึงดำเนินการการวิเคราะห์ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งเป็นการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ของเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพของค้ามวยไทย โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยใช้สถิติพรรณนา (Description Statistics) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น ค้ามวยไทยที่ได้รับการจดทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นการเลือกตัวอย่างโดยไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) จำนวน 3 แห่ง

หลังจากนั้นร่างเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพของค้ามวยไทยรายมาตรฐานและตัวบ่งชี้เกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพของค้ามวยไทย พิจารณาได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ฟังขั้นตอนการดำเนินงาน (Flow Chart) โดยเทคนิควิจัยอนาคตแบบ EDR

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 เริ่มจากการทำวิจัยเอกสารเพื่อกำหนดขอบเขตของคุณลักษณะและรูปแบบการจัดการคุณภาพมาตรฐานสายมวยไทย โดยการคัดเลือกและการวิเคราะห์เอกสารผลการวิจัย บทความวิจัย บทความวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นการกำหนดแนวคิดพื้นฐานขององค์ประกอบและแนวทางในการพัฒนาการจัดการคุณภาพของสายมวยไทยให้ได้มาตรฐานดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปองค์ประกอบจากการวิจัยเอกสาร

เกณฑ์มาตรฐานตามหัวข้อตัวชี้วัด	มาตรฐานและสวัสดิการค้ายมวย	เกณฑ์มาตรฐานค้ายมวยไทยในต่างประเทศ	เกณฑ์มาตรฐานค้ายมวยไทยอาชีพ	มาตรฐานสถานประกอบการด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข	มาตรฐานของศูนย์ฝึกและวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ทางกีฬา ของอเมริกา (ACSM, 2006)	มาตรฐานการให้บริการและการจัดการด้านความปลอดภัยกรมอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม	เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพธุรกิจกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ 13 ธุรกิจ	เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	✓	✓	✓	✓	✓		✓	
ด้านศีลธรรม ความถูกต้องตามกฎระเบียบ	✓		✓	✓				
ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า	✓						✓	✓
ด้านการมุ่งเน้นบุคลากร		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ด้านการนำองค์กร						✓	✓	✓
ด้านการบริหารจัดการ การวางแผนกลยุทธ์	✓	✓	✓	✓			✓	✓
ด้านการตลาด (จัดบริการอุปกรณ์/ราคา)					✓		✓	
ด้านผลประกอบการ							✓	
ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติ			✓			✓	✓	✓
ด้านการวัดวิเคราะห์ จัดการความรู้						✓	✓	✓
ด้านผลลัพธ์						✓	✓	✓
ด้านการจัดสวัสดิการ	✓						✓	
ด้านการให้บริการ				✓	✓		✓	
ด้านความปลอดภัยและมาตรการกรณีฉุกเฉิน	✓			✓	✓	✓	✓	
ด้านสถานที่ตั้งลักษณะอาคารและการสุขาภิบาล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	

หมายเหตุ: ข้อมูลเป็นเพียงส่วนหนึ่งของผลการสังเคราะห์จากการวิจัยเอกสาร

ตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วย (EDFR รอบที่ 1) ผู้วิจัยได้นำร่างแนวโน้มนหลักและแนวโน้มนย่อยของเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค้ายมวยไทยมาใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ด้วยเทคนิคการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

จากการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็นถึง เกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค้ายมวยไทยประกอบด้วย 7 มาตรฐาน 15 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านการจัดการทางการเงิน มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การวางแผนทางการเงินของค้ายมวย และ 2) การจัดการผลประโยชน์ของนักมวย

มาตรฐานที่ 2 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มี 3 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล 2) อุปกรณ์เฉพาะค้ายมวย และ 3) อุปกรณ์เสริม

มาตรฐานที่ 3 ด้านความสามารถเชิงกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การจัดทำกลยุทธ์ และ 2) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

มาตรฐานที่ 4 ด้านการบริการ มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ 1) บริการหลักสูตร และ 2) การให้บริการ

สัญลักษณ์ หงษ์โต, ชีระวัฒน์ จันทิก และพิทักษ์ ศิริวงศ์

มาตรฐานที่ 5 ด้านบุคลากรประจำค่ายมวยไทย มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ 1) หัวหน้าค่าย/ ผู้จัดการค่ายมวย และ 2) ผู้ฝึกสอน/ ครูมวย

มาตรฐานที่ 6 ด้านคุณธรรมจริยธรรม มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ระดับค่ายมวย และ 2) ระดับบุคคล

มาตรฐานที่ 7 ด้านการยศาสตร์ มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ความพร้อมและมาตรการฉุกเฉิน และ 2) อุปกรณ์ปฐมพยาบาล

สรุปแนวโน้มขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในประเด็นแนวทางการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวโน้มที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้ง 7 องค์ประกอบหลัก 15 องค์ประกอบย่อย ได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แนวโน้มที่ได้จากการสัมภาษณ์

จากนั้นจึงนำองค์ประกอบที่ได้สร้างเป็นแบบสอบถามเป็นการสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิจัย EDJR รอบที่ 2 จากการสังเคราะห์คะแนนการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน พบว่า

องค์ประกอบหลักที่ 1 การจัดการด้านการเงิน ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย พบว่า มีความเป็นไปได้ในระดับมาก และมีความเหมาะสม สอดคล้องในทุกประเด็นโดยที่ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.18 – 4.94 ค่าฐานนิยมอยู่ระหว่าง 3 - 5 และค่า Q3 - Q1 มีค่าระหว่าง 0.24 – 1.22

องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย พบว่า มีความเป็นไปได้ในระดับมาก และมีความเหมาะสม สอดคล้องในทุกประเด็นโดยที่ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.35 – 4.47 ค่าฐานนิยมอยู่ระหว่าง 3 - 5 และค่า Q3 - Q1 มีค่าระหว่าง 0 – 1.37

องค์ประกอบหลักที่ 3 ความสามารถเชิงกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย พบว่า มีความเป็นไปได้ในระดับมาก และมีความเหมาะสม สอดคล้องในทุกประเด็นโดยที่ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.12 – 4.7 ค่าฐานนิยมอยู่ระหว่าง 4 - 5 และค่า Q3 - Q1 มีค่าระหว่าง 0.47 - 0.77

องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านการบริการ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย พบว่า มีความเป็นไปได้ในระดับมาก และมีความเหมาะสม สอดคล้องในทุกประเด็นโดยที่ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.82 – 4.65 ค่าฐานนิยมอยู่ระหว่าง 3 - 5 และค่า Q3 - Q1 มีค่าระหว่าง 0.51 – 1.01

องค์ประกอบหลักที่ 5 บุคลากรประจำฝ่ายมวยไทย ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย พบว่า มีความเป็นไปได้ในระดับมาก และมีความเหมาะสม สอดคล้องในทุกประเด็นโดยที่ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.82 – 4.88 ค่าฐานนิยมอยู่ระหว่าง 4 - 5 และค่า Q3 - Q1 มีค่าระหว่าง 0.33 – 1.14

องค์ประกอบหลักที่ 6 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย พบว่า มีความเป็นไปได้ในระดับมาก และมีความเหมาะสม สอดคล้องในทุกประเด็นโดยที่ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.24 – 5.00 ค่าฐานนิยมอยู่ระหว่าง 3 - 5 และค่า Q3 - Q1 มีค่าระหว่าง 0 – 0.95

องค์ประกอบหลักที่ 7 ด้านการยศาศตร์ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย พบว่า มีความเป็นไปได้ในระดับมาก และมีความเหมาะสม สอดคล้องในทุกประเด็นโดยที่ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.76 – 4.35 ค่าฐานนิยมอยู่ระหว่าง 3 – 5 และค่า Q3 - Q1 มีค่าระหว่าง 0 – 1.11

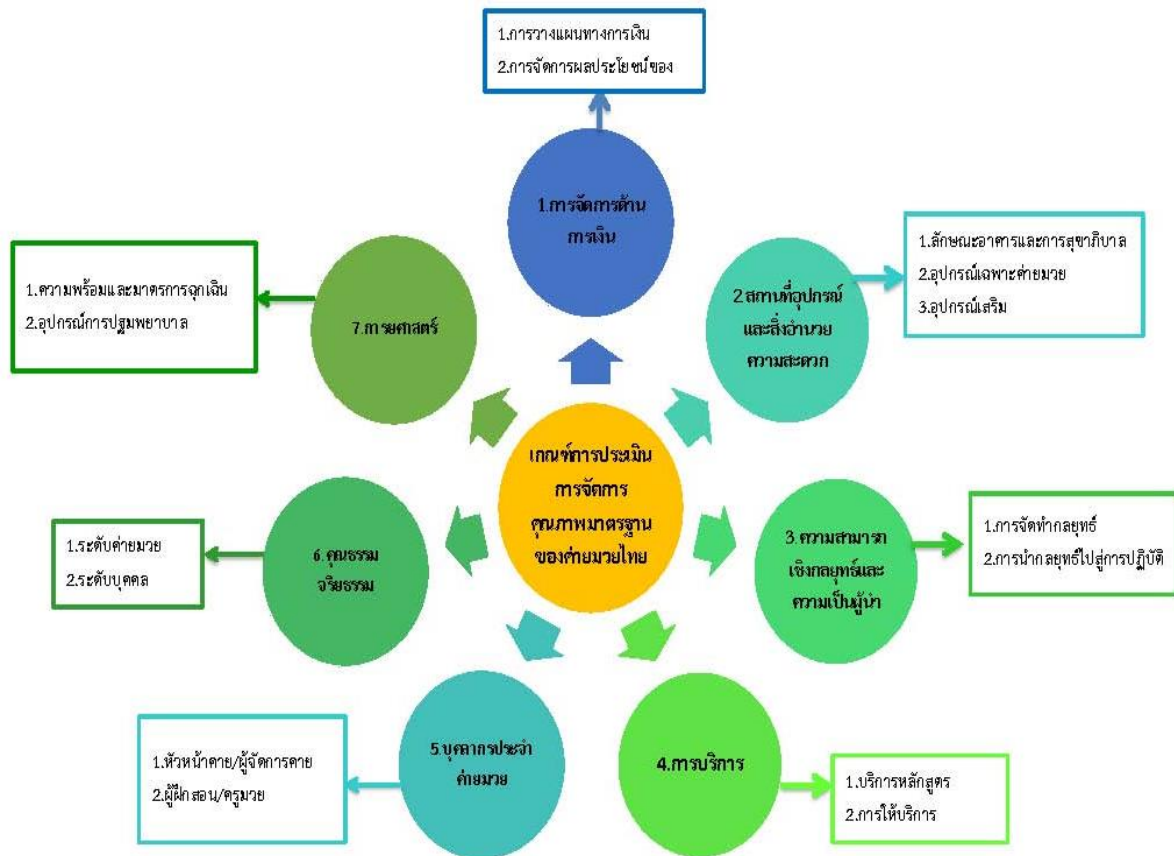
สรุปผลการวิจัย EDFR รอบที่ 2 จากการสังเคราะห์การตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน

ตารางที่ 2 สรุปผลการวิจัย EDFR รอบที่ 2 จากการสังเคราะห์แบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ค่ามัธยฐาน (Md.) ≥ 3.5	ค่าฐานนิยม (Mo.)	$Q3-Q1 \leq 1.5$
1.การจัดการด้านการเงิน	1)การวางแผนทางการเงินของค่ายมวย 2)การจัดการผลประโยชน์ของนักมวย	3.18 – 4.94	3 – 5	0.24 – 1.22
2. ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	1)ลักษณะอาคารและการสุขาภิบาล 2)อุปกรณ์เฉพาะค่ายมวย 3)อุปกรณ์เสริม	3.35 – 4.47	3 – 5	0 – 1.37
3. ความสามารถเชิงกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ	1)การจัดทำกลยุทธ์ 2)การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ	4.12 – 4.71	4 – 5	0.47 – 0.77
4. ด้านการบริการ	1)บริการหลักสูตร 2)การให้บริการ	3.82 – 4.65	3 – 5	0.51 – 1.01
5. บุคลากรประจำค่ายมวยไทย	1)หัวหน้าค่าย/ผู้จัดการค่าย 2)ผู้ฝึกสอน/ครูมวย	3.82 – 4.88	4 – 5	0.33 – 1.14
6.ด้านคุณธรรมจริยธรรม	1)ระดับค่ายมวย 2)ระดับบุคคล	3.24 – 5.00	3 – 5	0 – 0.95
7. ด้านการยศาสตร์	1)ความพร้อมและมาตรการฉุกเฉิน 2)อุปกรณ์ปฐมพยาบาล	3.76 – 4.35	3 – 5	0 – 1.11

จากนั้นจึงดำเนินการการวิเคราะห์ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งเป็นการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ของเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพของค่ายมวยไทย โดยข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงและวัดได้ตรงจุดประสงค์ สามารถใช้เป็นแบบประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทยได้

ตอนที่ 3 สรุปร่างเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย (FS2PHE) รายมาตรฐานและตัวบ่งชี้

ภาพที่ 4 สรุปร่างเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทยรายมาตรฐานและตัวบ่งชี้

สรุปและอภิปรายผล

งานวิจัยนี้มีการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิจัยเอกสาร ด้วยการศึกษจากแหล่งข้อมูลโดยการคัดเลือกเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อให้ได้กรอบแนวโน้มองค์ประกอบความสัมพันธ์ในการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย ซึ่งผลการสังเคราะห์เอกสาร ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ความชำนาญในการบริหารจัดการค่ายมวยไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยงขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย ที่มีผลต่อการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านการจัดการทางการเงิน แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อยคือ 1) การวางแผนทางการเงินของค่ายมวย และ 2) การจัดการผลประโยชน์ของนักมวย ซึ่งสอดคล้องกับ (Deepika and Maya Rani, 2014) กล่าวว่า องค์การธุรกิจทุกขนาดมีความจำเป็นต้องตัดสินใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเงินโดยมีหน้าที่หลัก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การในการวางแผนและควบคุมการเงิน รวมถึงการจัดการผลประโยชน์ของนักมวยเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยและเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของนักมวยไทยและค่ายมวยไทย (ยุพาพร โคตรทอง, 2554)

องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบย่อยคือ 1) ลักษณะอาคารและการสุขาภิบาล 2) อุปกรณ์เฉพาะค่ายมวย และ 3) อุปกรณ์เสริม มีความสอดคล้องกับ (รัชนก มณีรัตน์, 2550) การบริหารจัดการพื้นที่สิ่งอำนวยความสะดวกมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ และเป็นส่วนสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อให้เข้าถึงเป้าหมายขององค์การ (วิจิตรนุชบา อารมณ์, 2002) การบริหารจัดการอุปกรณ์ในการให้บริการต้องมีความเหมาะสมกับกิจกรรมและมีความเฉพาะต่อกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นๆ ความเหมาะสมของพื้นที่ สถานที่ และอุปกรณ์

องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านความสามารถเชิงกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1)การจัดทำกลยุทธ์ และ 2) การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์และการประเมินผลควรให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของสถานศึกษา รวมถึงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ก่อนการจัดทำกลยุทธ์ (อาภาศิริ โกฏิสิงห์, 2561) และเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติผู้บริหารต้องสร้างความไว้วางใจในการบริหารงานองค์กรเพราะความไว้วางใจมีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร การถ่ายทอดกลยุทธ์และการสื่อสารที่ดีสร้างความไว้วางใจและมั่นใจในการทำงาน (ชัยลักษณ์ หงษ์โต และพิทักษ์ ศิริวงศ์, 2560)

องค์ประกอบหลักที่ 4 ด้านการบริการ แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1) บริการหลักสูตร และ 2) การให้บริการ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ (พิจิตรา ทิสุกะ, 2556) รูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองคือ การวิเคราะห์ความจำเป็นในการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ การตรวจสอบความเข้าใจในการเรียนรู้โดยมีสาระการสอนคือการวางแผนหลักสูตร การออกแบบหลักสูตร การจกระบบหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร การออกแบบหลักสูตรถือเป็นงานบริการอย่างหนึ่งเพื่อให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและมีความสอดคล้องกับสุภทรา อินทร์คำ (2560) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการใน ศูนย์ออกกำลังกาย คือ ความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อคุณค่าของการบริการ รวมถึงคุณภาพของการบริการ ซึ่งหากธุรกิจสามารถให้บริการได้ตามที่ลูกค้าคาดหวัง มีคุณภาพ และสามารถให้ลูกค้ารับรู้ถึงคุณค่าของการบริการ ในการออกแบบการฝึก รวมถึงความเหมาะสมของโปรแกรมกับแต่ละบุคคล

องค์ประกอบหลักที่ 5 ด้านบุคลากรประจำค่ายมวยไทย แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1) หัวหน้าค่าย/ ผู้จัดการค่ายมวย และ 2) ผู้ฝึกสอน/ ครูมวย สอดคล้องกับ (อนวัจน์ ถี้อยู่, 2554) มาตรฐานคุณภาพค่ายมวยไทยในประเทศไทยที่องค์ประกอบหลักในการพัฒนางานกีฬามวยไทยคือ มาตรฐานด้านการส่งเสริมความรู้และการพัฒนาตนเองให้กับนักมวยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องภายในค่ายมวยเพื่อส่งเสริมความรู้ความสามารถและศักยภาพของบุคลากรทุกคนในค่ายมวย รวมถึง คุณภาพการให้บริการของค่ายมวยไทยต่อนักท่องเที่ยวชาติต่างประเทศที่มาเรียนมวยไทย มีความสัมพันธ์ในด้านการดูแลเอาใจใส่จากหัวหน้าค่าย การสร้างความปลอดภัยในค่ายมวย ความน่าเชื่อถือของบุคลากรค่ายมวย การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่เหมาะสม และการจัดครูฝึกที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และมีมาตรฐานในการฝึกสอน (ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และคมกริช เชาว์พานิช, 2557)

องค์ประกอบหลักที่ 6 ด้านคุณธรรมจริยธรรม แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ระดับค่ายมวย และ 2) ระดับบุคคล สอดคล้องกับอาคม มากมีทรัพย์ (2557) จริยธรรมของผู้บริหาร สถานศึกษา ประกอบด้วย ด้านความเมตตา กรุณา ด้านกัลยาณมิตร ด้านธรรมาภิบาล ด้านความยุติธรรม ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการบังคับตนเอง ด้านความมีเหตุผล ด้านการเป็นผู้นำ ด้านการ ปกครอง ด้านความมีวินัย และด้านความรับผิดชอบ

องค์ประกอบหลักที่ 7 ด้านการยศาสตร์ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ความพร้อมและมาตรการฉุกเฉิน และ 2) อุปกรณ์ปฐมพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับ (ธีรวุฒิ ชูภักดี และวัฒนา ทรงนิสัย, 2560) กล่าวว่า การบริหารจัดการความปลอดภัยในการทำงาน จำเป็นต้องมีการอบรมให้ความรู้ด้านความปลอดภัยในงาน รวมถึงการบังคับให้บุคลากรทุกคนปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านความปลอดภัย รวมถึงการสวมใส่ อุปกรณ์ป้องกันต่าง ๆ และที่สำคัญอีกประการคือการวางแผนสำหรับอุบัติเหตุและเหตุการณ์ฉุกเฉินร้ายแรงที่อาจเกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยที่ได้จากการสังเคราะห์นี้ ใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ แบบสอบถามเพื่อใช้ยืนยันองค์ประกอบ โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อยและตัวชี้วัดเกณฑ์การจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย

2. ควรนำเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทยไปเปรียบเทียบผลการใช้เกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย ระหว่างกลุ่มไม่เป็นแชมป์มวยไทย

ชัยลักษณ์ หงษ์โต, ชีระวัฒน์ จันทิก และพิทักษ์ ศิริวงศ์

ประจำเวทีมาตรฐานและกลุ่มเป็นแชมป์มวยไทยประจำเวทีมาตรฐานและมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในวงการกีฬามวยไทย

รายการอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2555-2559)*. วันที่ค้น

ข้อมูล 6 มีนาคม 2561, เข้าถึงได้จาก www.mots.go.th/download/ImplementationOfThePolicy/NotificationOfTheNationalTourismPolicy.PDF

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2559). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560-2564)*.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สำนักงานกิจการ โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2558). *การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ*

สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) วันที่ค้นข้อมูล 27 มีนาคม 2561, เข้าถึงได้จาก

www.nesdb.go.th

เดชิตา ไชยอ่อน และชีระวัฒน์ จันทิก. (2015). ความคาดหวังของลูกค้านักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อคุณภาพการ

ให้บริการของค่ายมวยไทย. *วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา*, 7(3).

ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล และคมกริช เชาวน์พานิช. (2557). *แนวทางการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของค่ายมวย*

ไทยสำหรับชาวต่างชาติ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.

ชัยลักษณ์ หงษ์โต และพิทักษ์ ศิริวงศ์. (2560). เรื่องเล่าบนเส้นทางสังเวียนตัวตนคนขึ้นชาติ : กรณีศึกษา

กรรมการผู้ตัดสินกีฬามวยไทยอาชีพ. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันติภาพ*, 43(2), 113-124.

ชัยลักษณ์ หงษ์โต และวิโรจน์ เกษภูมิลักษณ์. (2560). อิทธิพลของคุณลักษณะงาน ที่มีผลต่อความไว้วางใจ

ในการบริหาร และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร. *วารสารธุรกิจปริทัศน์*, 9(2), 39-53.

ชัยญ์วัธ เหมทานนท์ และพิทักษ์ ศิริวงศ์. (2016). *เรื่องเล่าของผู้ประกอบการค่ายมวยไทย ในตำบลราไวย์*

อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต. การประชุมวิชาการระดับชาติ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย

ศิลปากร ครั้งที่ 4 ประจำปี 2559.

ชีระวัฒน์ จันทิก และเสรี ชัดเข้ม. (2557). การพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพของวิสาหกิจ

ชุมชน. *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*, 6(1), 99-129.

ธีรวุฒิ ชูภักดี และวัฒนา ทรงนิสัย. (2560). *ปัจจัยที่ใช้เพิ่มความปลอดภัยในงานก่อสร้างไฟฟ้าสายสีแดงเขต*

จตุจักร กรุงเทพมหานคร. ใน *ประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล*

รัตนโกสินทร์ ครั้งที่ 2. เรื่องนวัตกรรมอาคาร 2560 : อาคารอัจฉริยะอย่างยั่งยืน ณ อาคารสิรินธร

ชั้น 5. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

แปลก พนาสิกุล. (2537). *พลศึกษา PE101 มวยไทย*. นครปฐม: โรงพิมพ์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.

- พรพิมล เชวงศักดิ์โสภาคย์. (2554). นักมวย : อาชีพเสี่ยงภัยที่ถูกลืมมองข้าม. วารสาร มจร.วิชาการ, 15(29).
- พิจิตรา ทิสุกะ. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้วิจัยเป็นฐานวิชาการพัฒนาหลักสูตร
สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู.สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน.วิทยานิพนธ์ สำนักหอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยศิลปากร. วันที่ค้นข้อมูล 30 ตุลาคม 2561, เข้าถึงได้จาก
http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000009790
- พัชรินทร์ ยาพิมาย. (2542). สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักมวยไทย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โพธิ์สวัสดิ์ แสงสว่าง. (2522). พัฒนาการกีฬามวยไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ยุพาพร โคตรทอง. (2554). แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยไทยของนักกีฬาสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่ง
ประเทศไทย. สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- รัชนก มณีรัตน์. (2550). ทักษะของนักทอ่งเกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและให้บริการ
ณ อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- รายาศิต เต็งกูสุสัยมาน, วรรณนา พิทักษ์สานต์ และกานดินุช สติรมณัส. (2554). ทิศทางการพัฒนาสถาบันการ
พลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่นในทศวรรษหน้าวารสารไทย. วารสารวิชาการ สถาบันการ
พลศึกษา, 7(2), 151-163.
- วาสนา ศรีอิศรลาภ และจิราวรรณ คงคล้าย. (2559). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์การแห่งยุค
สารสนเทศสู่องค์กรยุคใหม่ในอนาคต. Veridian E-Journal, ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์
สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 9(2).
- สุโขทัยธรรมมาราช, มหาวิทยาลัย. (2548). องค์การและการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาราช
- วิจิตรบุษบา มารมย์. (2545). การบริหารจัดการทรัพยากรอาคาร : การจัดการพื้นที่/ สถานที่สำหรับ
สภาพแวดล้อมในอนาคต. วารสารวิจัยและสาระสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1, 231-233.
- วินัย พูลศรี. (2555). มวยไทย : การจัดการมรดกภูมิปัญญาของชาติไทยสู่รูปแบบธุรกิจสากล. ปริญญาดุษฎี
บัณฑิต, สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิสุทธิ์ ทิพย์พงษ์. (2544). การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ. วิทยานิพนธ์
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒินันท์ สังข์อ่อง. (2555). สูดยอศธุรกิจมวยไทยบนโลกออนไลน์. กรุงเทพฯ: บริษัทท๊อฟฟ์ จำกัด.

ชัยลักษณ์ หงษ์โต, ชีระวัฒน์ จันทิก และพิทักษ์ ศิริวงศ์

ศุภศักดิ์ เภาประเสริฐวงศ์. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการแข่งขันมวยไทยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2558-2567). บริหารธุรกิจดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการกีฬา, วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

สนอง คุณมี. (2549). แรงจูงใจในการเป็นนักมวยไทยอาชีพของนักมวยไทยในเวทีมาตรฐาน. หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2542). พระราชบัญญัติกีฬามวย 2542. วันที่ค้นข้อมูล 20 มีนาคม 2561, เข้าถึงได้จาก [http://www.officemuay.or.th/content.aspx?](http://www.officemuay.or.th/content.aspx?section=rpolicy&inforid=37)

[section=rpolicy&inforid=37](http://www.officemuay.or.th/content.aspx?section=rpolicy&inforid=37)

สัญญา รัตนไพลวงศ์ และชัยลักษณ์ หงษ์โต. (2560). เรียนรู้ตัวตน คนสังเวียน ผ่านทางเลือกแห่งทางรอด. วารสารกรมพลศึกษา, 12(5).

สารานุกรมไทย. (2561). ประโยชน์ของการยศาสตร์. สำหรับเยาวชนไทย โดยพระประราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. เล่มที่ 32 เรื่องที่ 7. วันที่ค้นข้อมูล 4 มีนาคม 2561, เข้าถึงได้จาก <http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php?book=32&chap=7&page=t32-7-infodetail03.html>

สุภัทรา อินทร์คำ. (2560). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการฟิตเนส เซ็นเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา : เปรียบเทียบระหว่างวี ฟิตเนส โซไฮตี้และฟิตเนส เฟิร์สท์. หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

อนุวัฒน์ ถืออยู่. (2554). การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพค่ายมวยไทยในประเทศไทย. ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาคม มากมีทรัพย์. (2557). จริยธรรมผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารสุทธิปริทัศน์, 28(87).

อารีย์ นัยพินิจ, ภัทรพงษ์ เกริกสกุล และชงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร. (2557). การปรับตัวภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา SKRU ACADEMIC JOURNAL, 7(1), 1-12.

อาภาศิริ โกฏิสงห์, เชิดศักดิ์ ศุภโสภณ และคำนิง ทองเกตุ. (2561). การวางแผนกลยุทธ์ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. Veridian E-Journal, ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 11(1).

Deepika & M. R. (2014). Management business finance. *International Research Journal of Management Sciences & Technology*, 5.

CHAPTER 16

- Grose, V. L. (1987). *Managing Risk – Systematic Loss Prevention for Executives*. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Guttman, A. (1986). *Sports spectators*. New York: Columbia University Press.
- Kritikos, K., Pernici, B., Plebani, P., Cappiello, C., Comuzzi, M., Benrernou, S., Brandic, I., Kertesz, A., Parkin, M., and Carro, M. (2013). A survey on service quality description. *ACM Comput. Surv.*, 46(1), Article 1, 58 pages.
- Akinsanmi, O., & Nathaniel, F. (2012). The Role of sports in national development. *Journal of Science and Science Education*, 3(1), 1–6.
- Myers, T. D., Balmer, N. J., Nevill, A. M., & Al-Nakeeb, Y. (2006). Evidence of Nationalistic Bias in Muaythai. *Journal of Sports Science and Medicine*. 5(CSSI), 21-27.